

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Privčasná radosť židov.

Šlojme Jüdloch :

Doj, doj, drahý Thurek, že si thy zvitrazil,
A si goja greekhecho na chlavu phorazil,
Pretho ešte Ajropa nebude thureckhá,
Ale, jakho Madarorsák, celá židhovskhá!!

Jožko Ludhák :

P'stoj žide! Za včasu sa tešíš už,
Prídu časi, že ti povieme: "Šlojme kuš!"
Dokial len Tatra stojí a Váh tečie,
Nebude naša vlasť židovské pristrešie!

Herkó Páter aj v maďarskej i nemeckej reči vychádza.

PREDSUDOK.

Že vraj osud krutý bije
Často ľudí k prachu,
To nie pravda! Osud mije
Rany milý brachu!

Že vraj osud i nevinu
Neraz pokutuje!
Či-že slová pravdy zhynú,
Keď jich Bôch varuje?!

Pravda voždy pravdou sluje
Pred stolicou práva,
A keď svet ňou pohrešuje,
Skrýš u Boha máva!

Len nech srdce čisté bije
V prsiach Tvojích, drahý:
Lepšia moc nad nami žije,
Než osuda snahy!

Viera v Boha, láska nádej
Osud klonia k prachu.
A ten hojí tvoje — radej —
Rany milý brachu!!

Janko.

O v a d.

Petrohradská smluva troch cisárov bola opravdovým prevkvením. Tak sa zdá, že ten poctivý prostredník dobre sodpovedal svojej úlohe: Chrbát si zabezpečil od severa Ruskom, a na juhu pred Franciou postavil sa na nohy! Len potom, aby tyma nohami nešliapal politickú opatrnosť!

V Petrohrade uhorské zástavy? Čo to má znamenať? Skoro by sme to ani neuverili! Teda Rusi by nás už lepšie poznali, jako ten požidovčený „vzdelný“ západ?

Welche Wendung! Jaký zvrát! Len aby potom nebolo to bez požehnanja a proti ridzeniu Boha!

Ungvárskeho biskupa, Juliusa Firezáka, vyznačila vláda križom rádu Leopolda. Bez otázky, je to veľmo pekná a chvalitebná pozornosť, len nemali predbehnúť toto zaslúžene vyznačenie s vyznačením ungvárskeho rabína, ktorého jediná zásluha — jako je to známo — bola jedine tá: že nikto nevedel nič zvláštne zlého povedať naňho!

Najnovší div sveta: už vedia sošivať i srdcia, ani švec bôtu! Len keby voľajaký spôsob vyhúťali k reparovanin srdce tých švindlerských matadorov, ktorí tak bezočive sdierajú úbohý ľud!

Z hodnoverného prameňa vieme, že Bánffy padne, lebo ho vo Viedni nechcú mať na čele uhorskej vlády. To sme síce pred troma týždňami už predpovedali.

Veru tak, tá huncútska kvóta, kvóta.
Je pre Bánffyhó smutná nóta, nóta!

Woronieczky pošky knieža, je v Budapešti sklep-nikom (kellnerom). Že v žilách toho kellnera čistá kniežatská krv vrie, najlepším dôkazom toho je tá okolnosť, že deera jedného peštbudinského žida millionára, chcela si bo lapnúť za muža. To sajej ale nepodarilo, lebo knieža Woronieczký, zaspieval jej:

Oh Rebeka, tam sú dvere
Ztrať sa, nech tá parom bere!

Bratia, evanjelici obojého vyznania už počínajú sa hýbať proti židovsko „liberálnym“ zákonom. Úžasom hľadia na všeobecné prestupovanie na nazarénsku vieru. Nie len cirkev katolícka utrpela rany od liberalismu, ale aj cirkev evanjelická a kalvínska počína stonať pod údermi, ktoré utrpela od beznáboženských vlád, ktoré tak ľahko sa poddajú nebezpečnému vplyvu židovstva! Dávno sme to hlásali, že moderný liberalismus nie len po katolíckej cirkvi, ale po veškerém kresťanstve siahnul kradmou rukou! Účel toho nápadu je ten, aby križ Spasiteľa pokoril sa nadvláde noža šachterského!

Spojenými silami pracujme proti prúdu židovskému, lebo ináč hrozí nám mravná i hmotná záhuba!

V súčanskom okrese (v Turci) vystúpil za kandidáta vyslaneckého strani liberálnej, syn tamejšieho hlavného župana. V druhom okrese turčanskom je tiež jeden syn toho istého župana svolený za vyslanca. Ešte šťastie, že Turiec nemá viac volebných okresov, a pán hlavný župan viac synov!

P. Jozefa Badika, kat. farára na Skalitém, odsúdili na dva mesiace väzena pre poburovanie proti náboženstvu; preto, že mal smelosť tvrdiť, že všetko zlé od židov pochádza. Nech se teda pači dokázať, že to není pravda!

Tak je to, keď naše zákony celý jedon národ privilegizujú pod kepeňom náboženstva, kdežto náboženstvo židov nikto nebanťuje.

Asnaď nemáme pravdu? Treba ešte už kriklavejšieho príkladu?

Niekdy heslom bolo: Nebanťuj Uhra! Včul je to už k dobe primeranejšie tak: Nebanťuj žida!

Kráľ František Jozef I. prijal v Petrohrade deputáciu tamejšieho Uhorského spolku. Málo sa iste nedivil, keď mu *čirých židov* predstavili.

Strossmayer, biskup v Diakováre (v Chorvatsku) nariďil, aby maďarské deti tamejších železničiarov spovedali ca v reči chorvatskej. Z toho judapeštské židovské a šovinistické Šornále strašný Geserres narobili. Lepšie je v Chorvatsku spovedať sa *v reči slavianskej*, jako v Maďarországu pod nadvládou židovskou po *maďarsky!*

Francka Kossutha poriadne vypískali v Battonye. Chudas, Francko, včul si už aj on môže pohvizdu vaňa handrláckej píšťale!

Voľba v Ugode, ktorá ostala bez výsledku, stála liberálneho kandidáta 30.000 zlatých, ľudová strana ale 600 kúskov dvojkrájeiarových zemli.

Vo Viedni, vydavatelia časopisov odpustili robotu na 1. mája, a v ten deň ani žiadné noviny nevysly. To je *krestanská* Viedeň. V Budapešti ale tú istú prosbu odporeli robotnikom. To je zas *židovský* Budapešť.

Nedávno s ne boli sdelili, že jaknáhle Gréci vtrhli na ostrov Krétu, tamejší židia namiesto, čo by mali brániť vlasť svoju, hľúne si išli zabezpečiť svoju kožu a vystehovali sa von s Kréty.

Tak statno držali sa tureckí židia!

Včul ide svetom ehýr o vlastenectve gréckych židov, ktorí prave tak ponáhľali sa assekuovať svoju kožu, jako ich tureckí bratia, tiež okolnostam primeraným spôsobom. Že jako, to nám vysvetlí telegramm, ktorý preletel svetom z turecko-gréckeho bojišta.

„Do Larissi vítazno vťahnuvšieho Edhem pašu, prijali židia s pokorným holdovaním odbavujúe v svojích synagógach vdaky vzdávajúce bohoslúžby za vítazstvá tureckých vojsk.“

Takto zradzujú zas gréckí židia vlasť svoju. Hja radšej päty lízaju vítaznému Turkovi, jako by mali životy svoje položiť za grécku vlasť.

Židia sú si *všade rovnakí*, či žijú v Turecku, či v Grécku, a či v Uhorsku! No ale za to sú oni všade tí najväčší „hazafci!“

Z Munkács-u. *)

- Nü, Šmule, kham že idheš?
 — Jach idhem dho Munkácsa.
 — A čo tam bhudheš robith?
 — Som tha cithuvaný za svedhka a mam aj phrisahu skhladhat.
 — Wos for-e phrisahu?
 — Gatt über der Welt, jakhotho ja mam phophred-ka fedeth. Já na fšethko odphrisahám, za čhomi zaphlathá.

*) Mesto známe po tom, že tam veľmo mnoho pol'ských židov býva. Tito polskí židia z okolia Munkácsu zapríčinili tú neslýchanu biedu medzi úbohými Ruténci.

Najhodnovernejšie novinky.

Viedenský mešťanosta Lueger, daroval 1000 zlatých ku stavbe novej synagogy v Budapešti.

Rakúski „deutsch-nationali“ oddali grófovi Badenimu umelecko vyvedený „Pamätník“ z príležitosti českého a moravského jazykoveho nariadenia.

Naši spolupracovníci Jainkef a Karpeles ešte vždy sa sdržuju na grecko-tureckom bojišti.

Stavbu novej cukrovej fabriky v Trenčine po tieto dni dokonali. Slavnostné otvorenie bude — jako sa dozvedáme — na sv. Vida. Prvá reč pri tej slávnosti povie pán Theod. Sch....l.

Mesto Nitra svolila Tarnóczyho za svojho čestného mešťana. Tento utešený príklad uznania verejných zásluh nasledovalo i mesto Žilina, ktorej sa baron Kloch ušiel, a Čaca, ktorá si zas pána Gebauera lapila za čestného mešťana.

Zajímavý plakát.

Marikóčan (v Budapešti): Ale, sú to tu pekné obrázky!
 Čhto to len môže byť?
 Akiste uhorská vláda.
 Veru to môže byť! Ojojooj! Však sú to krásni a poriadni ľudzie!

Zabezpečený mier.

Radostne anjel pokoja
Vízazstvo si sväti :

Vilhelm k Našmu, Naš k cárovi
Na návštevu leti !

Iskrice.

Keď potrebuješ 10 tisíc zlatých, tak urob 10 tisíc známostí a od každého pumpni jednu zlatku.

Kde srdce zvíťazí, tam rozum utrpí porážku.

Z jedného ľubezného listu vyčíta adressat vždy viac, než hocktorý druhý.

Sen je tlumočníkom svedomia.

Nádej je bohatstvom chudobného.

Najlepším lekárom očným pre slepú lásku je — manželstvo.

Keď sa povie o mužovi, že »má minulosť«, to je chváľa, keď sa to povie o ženskej — hana.

Kúpiš zbytočné — predáš potrebné.

Niet horšieho, ako žena bez muža.

Jako radosť není večná, tak i zármutok není bez konca.

Zakri cudzi hriech, Boh odpustí ti dva.

Kto nevidel žiaľ, šťastie nezná.

V rakúsko-nemeckej vojne chytili troch židov. Dokázalo sa, že boli špióni a preto jich odsúdili na šibenicu. Dvoch už obesili, keď zrazu od hlavného kommandanta prišlo omilostenie. Dôstojník povedal tretiemu židovi, že ho neobesia, ale že musí ísť preč. Žid sa podakoval, ale sa nepoberal preč, dívajúc sa na svojich obesených kamarátov. Oficiér sa nahneval a okríknul žida, aby sa pratal preč.

»Phrosim, phan generál, ja phojdem, ale rád bych vedel, či by mi nepredali tie šaty z tých obesených, mal by som asphon malý rebach za mój shrach!«

Dražba lásky.

- Slečna, ja Vás milujem!
- Neskoró! Už mám jedného, čo ma miluje!
- Ja Vás vrelejšie milujem!
- Ale ten si ma i sobere!
- A ja Vás ešte lepšie sobere!

Na trencanskom rýnku.

Novomešťan: Ale amícenko, nevedia mi povedať kam sa podela účasťníarska spoločnosť tej chýrečnej trencanskej cukrovej fabriky?

Trencan: Hja, páňko moj, kto by to vedel povedpať; tá je už dávno *perdu* jako *Barényiho kufer!*

Pán Pagáč: Ale, ty Jožko, aveď tá moja stará čosi spomínala, že ten náš „Lapaj“ pisal toľ, že sa tu veľmo hazardno hrajú v kar y. Musíme niečo už urobiť proti tým kartárom, však sme „policajti“ a či čo!?

Pán Petrik: Ej Števo, Števo! Videť, že len tie staré mosty strážiš! Čo, už si zaból starú regufu: „*Keď nedostaneš piva hurtom na nich, ináč ale uchoj!*“

Vážna otázka. Pán gróf, jakýsi Kohn chce k Vašej osvietenosti prist. Mám ho pustit dnuká?

— To od toho závisí, Jahann, či je to ten Kohn, ktorý mi chce požičku dať, alebo ten Kohn, ktorému som už dlžen!

Veikodušnosť.

Žid (ku kellnerovi): Tu mi padol jedon šesták, pohľadajte že ho! Jak ho najdete dajte mi ho nazpät, jak ale nenajdete nič, tak si ho možte podržať!

Anekdoty Herkó Pátra.

Potrestané vystatovanie.

Kellner (k hostinskému). Veď ste o dva poháry viac napísal pánu Popijalovi, veď on len desať pohárov piva vypil a nie dvanásť!

Hostinský: Nehajte len, ten to vďačne zaplatí všetko, len aby sa potom vystatovať mohol, že koľko piva on dnes vypil!

— **Mamička**, dnes jeden chlapec padol do vápennej jamy. Všetci chlapi sa tomu smiali, len ja nie!

— A to prečo si sa nsmial?

— Nuž keď ten chlapec, čo ta padol, bol som ja!

Seknul mu. V jednej spoločnosti rozprávali o rozličných drahách života. Bol tam i jeden vyfindlený mladý offícirík, ktorý si tak počínal, ani čo by on bol tým najmúdrejším človekom na svete.

— „Ano páni moji, — hovorí spomenutý offícirík — keby som ja mal byť takým nešťastným, že by som hlúpeho syna mal, tak by som na flaku len za kňaza dal.“

— »Tak sa zdá pane, že vy cele ináč smýšľate, jako Váš pán otec vtedy, keď ste Vy ešte dieťaťom bol« — poznamenal na to pokojne jeden kňaz.

Uspokojenie. *Otec*: Na, Rebekaleben, keď sa, už som thi vybhral muža! *Dcera* (s radostou): Ale? A jaké má vlasi? Čierne? *Otec*: Nie. *Dcera*: Pobelavé? *Otec*: Ani thaklé. *Dcera*: Teda gaštanové? *Otec*: Gar khein Ré! *Dcera*: Júj, hádam ma červené vlasi? *Otec*: No, no nheľakhaj sa dcera moja! on nemá veru ani červené vlasi. Nema — *žadne!*

Tiež zábava. *Farár*: Ale povedzte-že mi, tarký prečo vy tak veľmi pozorujete, keď ja kážem, však keď vám tak nekriem do ucha, jako včul, tak nič nepočujete! Veď ste hluchý!

Starý sedlák: Vedia, pán farár, ja pravda, že z tej ich kázne nič nepočujem a nerozumiem, ale mi to veľkú zábadu robí, keď tak strašno rozhadzujú rukami na tej kanceli, ani čoby niekomu v každom okamyhu zaucho cheeli vlepít.

Lahký sud. Na staréj, chýrnej universite v Oxford-e boľo raz zakázané posluchačom víno piť. Jedného dňa oznámili Rectorovi, že veru jeden študent predsa má u seba sud vína. Rector dal si študenta zavolať, ktorý sa ale tak bránil:

— Pán Rector, to víno mi predpísal lekár, lebo som bol veľmi slabý.

— No, a včul sa už eítite byť pevnejším? — pýta sa ho Rector.

— Tosi myslím! Odpevedal študent. — Keď som ten sud dostal ani som ho len z miesta pohnuť, nemohol a včul ho ľahko scdvynhem i jednou rukou!

Inžinír stretnul na poli orača; cheel si s nim zažartovať, i opýtal sa ho:

— Človeče, viete vy to, že sa ľudské duše po smrti človeka presťahujú do zvierat?

— Sedliak: Mne to už tiež napadlo; môj vól robí také rovné brázdy, že som si už často pomyslel, že to bude naskorej dáky nebohý inžinír!

Prosba.

Všeobecno je známo, že to je najlepší časopis, ktorý má najsúcejších spolupracovníkov. Skúsenosť nás učí, že najsúcejším spolu pracovníkom je obecnstvo, lebo čitatelia a odberatelia po všetkých krajoch bývajúcí súc, veľmi často majú príležitosť všeličo zaujímavého vidieť alebo počuť, z čoho redakcia tu v sídelnom meste nič sa nedozvie. Jedná sa tu hlavne o charakteristických kúskoch našich milých spoluobčanov recipovaneho náboženstva.

Préto úctive prosíme našich etených odbratelov a čitateľov, aby také nám laskave na vedomie dali. Každá taká správa bude nám milá a znakom toho, že sa etené obecnstvo zaujíma za nás, čím nie len našmu časopisu, ale i samej veci slúži.

S úcton

Redakcia.

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmezoch rozšírený po Hornom Uhorsku, Česku a Ameriky, prijíma

oznamy, (inseráty)

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá strana stojí len 10 zl., pol strany 5 zl., štvrt' str. 2 zl. 50 kr.

Mensie storu poznamy d'ľa pricomerne platené tiež prijímame.

Oznamy sa prijímajú v

Administrácie: Budapešť, VII., Csömöri-ut číslo 123.

Žartovná obrázka hádka.

Tu mi ktosi koš položil,
Do ktorého jedlo vložil.
Kto len môže byť, čo mito dal,
Viak som ja nikoho nezbadal!

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Považský.

JEDON VEĽKÓ STATKÁR

v Slavónie má na predaj **grunt** 400 honov. Cena jedného honu 100 zl. Z kúpnej ceny $\frac{1}{3}$ sa má složiť pri kúpe, ostatné $\frac{2}{3}$ sa môžu spaliť behom 35 rokov.

Taktieš napradaj má

2 mlýni

jedon vedľa druhého **na výtečnej** vode. Každý mlyn na dva kamene a so železným strojom. K jednému mlýnu patrí 19, a k druhému 7 honov zeme. Cena prvého 8000 zl., a druhého 5000 zl. r. č.

Mimo toho je ešte na predaj jeden

dom v Antunovaci (Slavonia),

pevne a úhľadno stavaný a érepom krytý, v ktorom je 5 priestraných izieb, 2 kuchyne, komora, maštal. K domu patrí 13 honov zeme prvej triedy, 2 hony hory a pole. Kúpna cena 5000 zl. r. č.

Blížší vývod ochotne podá:

Ján Ježko v Antunováci (Slavonia).

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tlačiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najchytřejšie a najlacnejšie plníme.

Naša tlačiareň je celkom novými a najmôdnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.

Tlačou kniežtlačiarne „Herkó Páter“ Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.